

O KERYGMACIE W PUSTELNI

*Jeśli uczestniczyłeś w tych spotkaniach – to sobie przypomnij;
jeśli nie – to zapoznaj się z treścią
i żyj tymi prawdami!*

(z notatek jednej z uczestniczek konferencji).

Nowenna przed uroczystością Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w roku 2018 w Pustelni, była jednocześnie czasem głoszenia konferencji o KERYGMACIE przez księdza Dariusza Szyszkę – pustelnika. Każdego dnia poznawaliśmy kolejne treści, których dobra znajomość dla każdego chrześcijanina, wydaje się być podstawowa.

Kerygmat to głoszenie, obwieszczanie, proklamowanie Dobrej Nowiny, to jest prawdy o Miłości Boga do człowieka, wyrażonej w tym, co Jezus Chrystus swoim życiem, śmiercią i zmartwychwstaniem uczynił dla ludzi. Został zadany apostołom. KERYGMAT - prawda o Miłości Boga do człowieka - musi być obwieszczana; musi dotrzeć do każdego człowieka, by dać mu życie, by się nawrócił. Proklamacja własnego przekonania, że Jezus jest najwyższą wartością życia wymaga wewnętrznej przemiany i odpowiedzi – nawrócenia do Boga. Jest skierowana do serca drugiego człowieka, by on doświadczył żywego Jezusa, który żyje i chce żyć w sercu człowieka.

W wyniku głoszenia Kerygmatu człowiek, który go przyjął, pragnie wybrać Jezusa na swojego Pana i Zbawiciela. Ewangelizować może jednak tylko ten, kto kocha Jezusa. Tylko świadectwo świętych pociąga i niejako przymusza do nawrócenia. Ten, kto kocha Jezusa otrzymuje różnorakie dary i łaski.

1/ MIŁOŚĆ BOŻA

Bóg pierwszy podejmuje dialog z człowiekiem przez obdarzenie go swoją Miłością w sposób bezinteresowny.

A/Każdy człowiek jest kochany przez Boga najbardziej, w sposób niepowtarzalny i bezwarunkowy.

B/Bóg jest Bogiem Miłości, bo miłość jest wszystkim. Dzieli się wszystkim co ma, tylko czy człowiek potrafi przyjąć?

C/Bóg pragnie budować relację z człowiekiem, ale szanuje jego wolność. Ma plany, dary i łaski ale czeka na zgodę człowieka, by wybrać Go swoim Panem.

D/Bóg pierwszy ukochał człowieka i daje mu wszystko, co najlepsze.

E/Bóg oczekuje od człowieka, by pozwolił Mu się pokochać poprzez: adorację
milczenie

oddanie czasu
oddanie wszystkiego.

F/Miłość Boża nie stawia żadnych warunków. Jest ciągle aktualna, świeża, niezmienna, nowa, wieczna, trwała i nigdy nie opuszcza.

2/ GRZECH

Odpowiedzią człowieka na Miłość Boga jest nieposłuszeństwo, sprzeciw, brak zaufania, brak wytrwania w dobrym, grzech. Grzech zasłania Miłość Boga, powoduje ślepotę; niesie śmierć; buduje przepaść w sercu, rodzi niepokój, lęk i cierpienie. Grzech odbiera człowiekowi źródło łask od Boga. Bóg szuka człowieka nieustannie, ale szanuje jego wolność i czeka, by osobiście odrzucił grzech i wezwał Bożej pomocy. W sercu człowieka tkwi przywiązanie do 8 grzechów głównych, które jak cień jest zawsze przy człowieku. Szatan mu wmawia, że „ja potrafię” i podsuwa bożki. Bóg oczekuje jednak 100% człowieka. Jeśli nie odda władzy Bogu, przejmie ją nad nim szatan. Gwarancją służby Bogu jest życie w łasce uświęcającej. Człowiek sam nie może sobie poradzić z grzechem, bo czynił go świadomie i dał przyzwolenie szatanowi mówiąc Bogu „nie”- więc trwa w śmierci. Chcąc zerwać z grzechem, musi grzech nazwać, uznać i stanąć przed Bogiem w prawdzie: „ja zgrzeszyłem”.

Czy widzę swoje zniewolenie grzechem?

3/ ZBAWIENIE

JEZUS CHRYSZTUS JEST JEDYNYM PANEM I ZBAWICIELEM CZŁOWIEKA.

Bóg na taką odpowiedź człowieka wchodzi z nim w dialog, dając na świat swojego Syna Jezusa Chrystusa, by przywrócił człowiekowi życie. Grzech nie pozwala doświadczać miłości Boga i człowiek nie jest w stanie sam poradzić sobie z grzesznością, bo szatan oskarża nieustannie. Tylko **BÓG MA MOC**. Jezus Zbawiciel Miłosierny - walczy o każdego grzesznika na ziemi, jest gotowy wybaczyć każdy grzech, ale na ziemi, za życia. Bóg przebacza grzechy w imię Jezusa, bo spłacił nasz dług swoją męką i oddaniem życia. Jezus umarł za każdy grzech i w Nim jesteśmy zbawieni. Po śmierci - człowieka czeka - Sąd Sprawiedliwy.

Jedyną szansą człowieka jest otworzyć się na Bożą łaskę za życia. Obowiązkiem każdego chrześcijanina (i moim) jest głosić **KERYGMAT** każdemu grzesznikowi i walczyć o jego zbawienie, nawet jeśli (mnie) zniechęca, ale uzyska przebaczenie Boga.

Jezus Chrystus jest jedynym Zbawicielem świata i każdego człowieka. Wchodzi w jego życie w sakramencie Chrztu św. i w pozostałych sakramentach. Chrześcijanin ma Go przyjąć sercem i dać Bogu odpowiedź w wolności. I podzielić się z braćmi.

4/ WIARA I NAWRÓCENIE

WIARA

W dialogu z Bogiem - pora na odpowiedź człowieka.

Co zrobić?

Uwierz! Nawróć się! Ogłoś Jezusa swoim Panem i Zbawicielem!

Każdego dnia – nawracaj się! Wchodź ciągle na drogę nawrócenia!

Człowiek stworzony jest na obraz Boga: jest chciany

kocha bezinteresownie, nawet, gdy jest odrzucony z wrogością i nienawiścią

oddaje życie za człowieka.

Uwierzyć oznacza: ustami wyznać Jezusa

sercem przyjąć Jezusa.

Wiara jest łaską, darem od Boga; jest decyzją serca: „tak wierzę, że Bóg mnie kocha, może przywrócić życie tam gdzie we mnie panuje śmierć, dać nowość, świeżość”. Ten dialog z Bogiem jest dialogiem oblubieńczym i dokonuje się w wolności. Bóg czeka na odpowiedź człowieka: TAK lub NIE. Brak odpowiedzi jest odpowiedzią.

Odpowiedź TAK to:

ryzyko

trud

przygoda

walka, by nie zdradzić Jezusa
każdego dnia na nowo, żarliwie
pewność, choć nie dotknę, ale wierzę; nie wątpię, bo kocham
Jezus chce dać nowe życie w wierze
Jezus oczekuje bezwarunkowego przyłgnięcia i zaufania
Bóg jest całym moim życiem

Wiara to nie emocje (czuję Boga, lubię), a ciągły powrót do decyzji - TAK Bogu. „Mimo posuchy jestem wierny Bogu”. W emocjach tkwi nieprzyjaciel Boga. Postęp w wierze następuje krok po kroku. Dziś pierwszy krok. Co zrobię? Sięgnę po Pismo Święte.

NAWRÓCENIE

Nawrócenie oznacza:

zmianę swojego życia - na życie Jezusa
oddanie grzechów Jezusowi
„Tylko Jezus Chrystus jest Panem mojego życia!”
przemiana moralna
„wierzę Bogu”
proces wzrastania w wierze
przyjmowanie nowego życia w miłości, wolności i pokoju
wyznawanie wiary jest publiczne
otwieranie Jezusowi tych rejonów życia, które są nie posprzątane
zmiana niewolnika w dziecko Boże
pokarmem codzienności w wierze jest Słowo Boże.

„Panie Ty wchodzisz w moje życie z mocą i burzysz to, co stare i zmurszałe...”

5/ DUCH ŚWIĘTY

Odpowiedzią Boga w dialogu z człowiekiem, który odpowiada nawróceniem – jest zesłanie Ducha Świętego, który

przemienia serce, byśmy żyli życiem Bożym
pomaga zmienić serce
nauczy nowego życia
dopomaga, uzdalnia
dany jest każdemu, ale trzeba Mu otworzyć serce
przynosi dary
jest źródłem decyzji człowieka, dokonuje wielkich rzeczy
zatapia w ogniu Miłości Jezusa
uczy wierności Bogu, który mnie kocha
daje siłę, bym mógł żyć Ewangelią
uzdalnia do życia życiem wiary, wg woli Bożej
uzdrowia
przekonuje o grzechu
uczy modlitwy, uwielbienia, wolności, służby bliźnim
sprawia wzrost, rozwój

6/ WSPÓLNOTA

Na otrzymanie Ducha Świętego człowiek odpowiada Bogu wchodząc we wspólnotę. Duch Święty tworzy wspólnotę. Pierwszą wspólnotą po zesłaniu Ducha Świętego ujawnił się Kościół – Wspólnota Uczniów Jezusa.

Sobór Watykański II określił Kościół jako:

wspólnotę wspólnot
ruchów

stowarzyszeń, które żyją w Duchu Kościoła Chrystusowego, mają tę samą tożsamość, żyją tymi samymi wartościami. Zadaniem Kościoła jest SŁUŻBA, która ujawnia charyzmaty, dary Ducha Świętego dane każdemu chrześcijaninowi.

Każdy może czynić służbę wobec bliźniego; w konkretnych miejscach – wszędzie: ŚWIADCZYĆ. GŁOSIĆ. DAĆ ŻYCIE INNYM jako dar.

Wspólnota rozwija nowego człowieka poprzez miłość, akceptację, zjednoczenie, odczytywanie charyzmatów. Każdy człowiek jest ważny, bo inaczej ubogaca wspólnotę i przekazuje wspólnocie tylko to, czym sam żyje. Wspólnota jest środowiskiem wiary. Chrześcijaństwo realizuje się we wspólnocie, uczy modlitwy i apostołstwa.

Na zakończenie warto wspomnieć o tym, że kerygmat rozumiany jako sposób głoszenia Ewangelii, stał się żywo obecny w polskim kościele m.in. dzięki katolickim ruchom i wspólnotom. Koniecznie trzeba wymienić osobę ks. Franciszka Blachnickiego, który z poparciem ówczesnego kardynała Karola Wojtyły, kerygmat właśnie uczynił centrum swojej posługi duszpasterskiej, co wydało piękne owoce w życiu bardzo wielu katolików w naszym kraju.

Dla poszerzenia wiedzy na temat KERYGMATU, warto jest również zajrzeć na:

Dość syntetycznie mówią o tym dwie strony: [Krótko o kerygmacie](#) oraz [Kerygmat Głoszenie Ewangelii](#). O tym, że każdy z punktów kerygmatu jest zakorzeniony w **Słowie Bożym** i wynika z niego znajdziesz na: [Poradnik ewangelizatora - treść kerygmatu](#). O tym, że [Kerygmat jest podstawą ewangelizacji](#) mówił podczas Forum CCC w Krakowie ks. Peter Hocken. Ciekawa jest też katecheza wygłoszona w Poznaniu przez José Prado Flores: [Siła kerygmatu](#) oraz podczas CCC. Warto też zapoznać się z wywiadem udzielonym Przewodnikowi Katolickiemu: [Zanim zgubi nas rutyna](#). Katechezę [Kerygmat - Dobra Nowina o Jezusie Chrystusie](#) na podstawie katechezy Kiko Arguello opracował ks. Zbigniew Czerwiński. Dobrą syntezę zrobił również ks. Marcin Kozyra SDB: [Czym jest Kerygmat? Dlaczego jest ważny dla żywotności Kościoła?](#). Na youtube można obejrzeć rozmowę z ks. Arturem Godnarskim: ["Co to jest ten kerygmat?"](#).